

## INTERJÚ



Meghívást kaptál egy állásinterjúra a pályázatod kapcsán. Ez már igazi áttörés, de még nem egy lefutott meccs. Nagyon valószínű, hogy többen is versenyben vagytok még. Az interjú egy további lehetőség arra, hogy megmutasd: te vagy a lehetséges jelöltek közül a legjobb választás.

A tét nagy. Az első személyes benyomás. És ugye közhely, hogy első benyomás csak egyszer lehet. Ugyanakkor ez csak részben igaz, mert a motivációs leveleddel és az önéletrajzoddal már kialakítottak egy képet rólad. Ezt erősítheted, de gyengítheted is. Erősíted, ha megjelenésed, viselkedésed, mondanivalód az írásban beküldöttekhez hasonlóan, a motivált, hozzáértő stb. képet igazolja. Gyengíted mindazzal, ami az előzetesen beküldöttekből kialakított képet megkérdőjelezheti. Ha a két benyomás nem vág egybe, nem kongruens, az interjúvoló elbizonytalanodik. És ez elég

ahhoz, hogy egy másik, kevésbé elbizonytalanító jelölt kerüljön előtérbe. Azaz még egyszer: *írásban se árulj olyat, ami nem te vagy*. Lehet, hogy nagyobb esélyt gondolsz adni magadnak, hiszen eljuthatsz egy interjúig, viszont ott eljátszod a szerzett esélyt. Lehet, hogy a személyes benyomás alapján akár meg is feleltél volna, de a szükségtelen fényezés visszaüthet. Mondok egy példát. Mint azt már említettem, nem tartom feltétlenül szükségesnek, hogy valaki az önéletrajzában pontokba szedve sorolja fel pozitív tulajdonságait, ezek inkább a jól elvégzett munkák, feladatok megemlékezéséből derüljenek ki, de elképzelhető, hogy mégis készít egy ilyen felsorolást. Ezek között, mondjuk, előkelő helyen szerepel, a magabiztos, közösségi ember és hasonlók. És az interjúvoló találkozik valakivel, aki ugyan kedves, motivált, hozzáértő, de egy kérdése sincs, és a válaszokat úgy kell kihúzni belőle. Még ha akár meg is felelne, a két kép közötti különbség rosszabb helyzetbe hozhatja.

Meghívtak egy beszélgetésre, tehát kíváncsiak rám. Azaz ki fognak derülni az értékeim és majd rá fognak jönni, hogy én kellek nekik igazán. Ez nem pont így van. Ezzel nem azt akarom mondani vagy sugallni, hogy akikkel beszélsz azok rossz emberek, akik nem kíváncsiak rád. Csak számolni kell azzal, hogy több emberrel kell találkozniuk meglehetősen behatárolt időben, és azt kell megvizsgálniuk, hogy a pályázatban megfogalmazott ideális jelölt képéhez ki illeszkedik leginkább. Azaz az interjúztató nem kizárólag rád fog koncentrálni,

nem téged akar minél átfogóbban megismerni, mint emberi lényt, hanem a viselkedésed, mondanád, kérdéseid alapján azt vizsgálja, hogy ahhoz a bizonyos képhez mennyire illeszkedsz, illetve mennyire térsz el attól. Ez nem jelenti azt, hogy ne segítene a helyzetben, de ne csak rá hagyatkozz. Neked legalább annyira segítened kell neki. A te aktivitásod a te érdeked. De erről még később.

## **ELŐZETES FELKÉSZÜLÉS**

### ***Nulladik lépés: írásbeli visszajelzés a meghívóra***

Akár e-mailben kaptál meghívót az interjúra, akár csak telefonos egyeztetés volt, szerencsés, ha írásban is megerősítetted a meghívást, és jelzed, hogy ott leszel. Érkeztem már olyan megbeszélésre, ahol a partner nem volt jelen, mert éppen egy másik tárgyaláson vett részt és az asszisztense úgy tudta, hogy a megbeszélésünk a következő napon lenne ugyanabban az órában. Nem tudtam jobbat kitálni, mint följánlani a következő napra egy fél órával későbbi találkozót, mert a jelzett időpontra nem tudtam volna odaérni csak úgy, hogy egy másik fontos megbeszélést átszervezek. Akkor cseréltem telefont, ezért ott és akkor nem tudtam leellenőrizni a visszajelző e-mailemet, de amúgy sem gondoltam volna jó gesztusnak, hogy vitatkozni kezdek az asszisztenssel, hiszen ő csak a kapott információ birtokában volt. Azóta is becsülöm a